

מ"ת 59788/03/17 - מדינת ישראל נגד גיא גנץ

בית משפט השלום באילת

22 יוני 2017

מ"ת 59788-03-17 מדינת ישראל נ' גנץ (עציר)

לפני כבוד השופט תומר אורינב

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב:

גיא גנץ (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד עידן שחר

המשיב וב"כ - עו"ד עמית וייצמן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מכתבי הערכה (3 במספר) - מוגשים ומסומנים נ/2.

מסמכים על עברו של המשיב - מוגשים ומסומנים נ/3.

ניתנה והודעה היום כ"ח סיוון תשע"ז, 22/06/2017 במעמד הנוכחים.

תומר אורינב , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ההחלטה בתיק זה מעוררת התלבטות קשה ומשמעותית.

עמוד 1

כנגד המשיב הוגש כתב אישום שמייחס לו עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הפרת הוראה חוקית והשמדת ראיות.

על פי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום, המשיב הוא אסיר ברישיון לאחר שנוכה שליש מתקופת מאסר שהוטלה עליו בגין תיק אחר של יבוא סמים, כאשר במסגרת תנאי הרישיון, היה עליו לשהות במעצר בית באילת, בכל יום מהשעה 22:00 ועד השעה 06:00 למחרת.

על פי הנטען בעובדות כתב האישום, בתאריך 17.03.2017, סמוך לשעה 00:40, הגיע הנאשם מתל-אביב לתחנה המרכזית באילת, זאת בניגוד לתנאי הרישיון, עוכב על ידי שוטרים, והובל לשירותים הציבוריים על מנת שייערך חיפוש על גופו. במעמד זה החזיק המשיב שני בקבוקים אשר הכילו סם מסוכן מסוג LSD בנפח כולל של 45 מ"ל, שלא לצריכה עצמית וכן ניסה להשמיד את אחד הבקבוקים בכך שהשליך אותו לאחת האסלות שהיו במקום.

יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

בדיון שהתקיים ביום 12.04.2017, הסכים הסנגור לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ביחס לעבירות של החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית והשמדת ראיה, וטען לכרסום ביחס לעבירה של הפרת הוראה חוקית.

בהחלטתי מאותו מועד ובהתבסס על הסכמת הסנגור לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה המשמעותית של החזקת הסם שלא לצריכה עצמית, ציינתי כי היה מקום לכאורה להורות כבר באותה עת על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, בין היתר, בשים לב לעברו, לעובדה שביצע לכאורה את העבירות בתיק זה בתקופת שחרורו ממאסר לאחר ניכוי שליש, והעובדה ששמר על זכות השתיקה בחקירתו במשטרה.

עם זאת, לאור מסמך שהוצג לי בדיון האמור - מסמך שנערך על ידי הרשות לשיקום האסיר (נ/1) - ממנו עלה כי במסגרת תקופת הרישיון, המשיב היה משולב בטיפול קבוצתי ואחר כך פרטני, ביחס להתמכרותו לסמים ושיתף פעולה עם הליך טיפולי זה, סברתי כי ראוי לקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב שיעמוד על הפער בין מעורבותו בעבירה נשוא התיק שבכותרת לבין האמור במסמך נ/1.

מאז הדיון שהתקיים ביום 12.04.2017 הוגשו בעניינו של המשיב שלושה תסקירים מטעם שירות המבחן.

בתסקיר מיום 17.05.2017, סקר שירות המבחן את נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות של המשיב, פירט את הטיפול שעבר במסגרת שחרורו בניכוי שליש מתקופת מאסרו והתרשם כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק, במיוחד בתחום הסמים, כל עוד אינו משולב בהליך טיפולי אינטנסיבי בקהילה סגורה. שירות המבחן הביע ספק בדבר יכולתו של המשיב להשתלב במסגרת טיפולית אינטנסיבית וארוכת טווח, ואולם נוכח המוטיבציה הראשונית והמילולית שהביע המשיב, להשתלב בטיפול כאמור, המליץ שירות המבחן לבחון אפשרות התאמת המשיב להליך שכזה.

והפנה אותו לראיון בקהילה טיפולית סגורה.

בתסקיר שהוגש ביום 29.05.2017, דיווח שירות המבחן כי המשיב עבר בהצלחה את הריאיון בקהילה הטיפולית ועתר לדחות את הדיון כדי להשלים מספר בדיקות נדרשות.

בתסקיר האחרון שהוגש ביום 21.06.2017, ולאחר שנפגש שירות המבחן עם הערבה המוצעת לפקח על המשיב ולאחר שיחה נוספת עם הקהילה הטיפולית הסגורה, שירות המבחן המליץ לשחרר את המשיב למסגרת של קהילה טיפולית סגורה, לצד השתת צו פיקוח מעצרים.

בדיון היום עתר ב"כ המשיב לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך שהפנה לבש"פ 1198/11, וטען כי מתקיימים התנאים הקבועים בהלכה זו בעניינו של המשיב.

מנגד, ב"כ המבקשת עתר להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, תוך שהדגיש את העובדה שהמשיב ריצה מאסר בפועל בגין עבירות יבוא סמים, וגם לאחר שנוכה לו שליש מתקופת המאסר והושת עליו מאסר מותנה, הרהיב עוז והיה מעורב לכאורה בביצוע עבירת סמים נוספת, נשוא התיק שבכותרת.

התנאים לשחרור לקהילה טיפולית סגורה בהליך המעצר פורטו בבש"פ 1981/11, **מדינת ישראל נ' סויסה** (21.03.2011).

בתמצית, נקבע כי שחרור לגמילה מסמים בקהילה סגורה בשלב המעצר אפשרי בהתקיים שניים משלושת התנאים המצטברים הבאים:

א. כאשר הנאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר.

ב. כאשר פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה.

ג. כאשר יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם.

ברמה הפורמאלית שלושת התנאים שנקבעו בבש"פ סויסה הנ"ל מתקיימים בעניינו של המשיב.

אשר לתנאי הראשון - האם המשיב החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה, הרי שמתסקיר שירות המבחן וכן מהמסמכים שהגיש הסנגור בדיון היום ובדיון הקודם, עולה כי החל מיום 17.05.2016 ועד מעצרו בתיק שלפניי (ביום 17.03.2017) המשיב היה משולב בתוכנית טיפולית במרכז חוסן בעיר אילת תחת הפיקוח של הרשות לשיקום האסיר, כאשר בתקופה זו היה משולב תחילה בטיפול קבוצתי ואחר כך בטיפול פרטני. עוד צוין בתסקיר כי בחלקה הארי של התקופה הטיפולית המשיב יצר קשר טוב עם הגורמים הטיפוליים ודיבר על קשייו ועל המשברים המשפחתיים שחווה. עם

זאת, ועל פי האמור בתסקיר שירות המבחן, בחודשיים האחרונים טרם מעצרו היתה התרופפות במצבו של המשיב, הוא מאט להגיע לבדיקות שתן והיה טרוד בעניינים אישיים משפחתיים. כמו כן, הרושם שהתקבל הוא כי המשיב התקשה לקבל את העובדה שהוא מכור לסמים. יוצא איפוא, כי המשיב היה משולב בהליך טיפולי לגמילה מסמים עובר למעצרו, אולם ספק אם הפיק תועלת כלשהי מהליך זה. ארשה לעצמי לומר כי ייתכן והמסגרת הטיפולית שנבנתה עבורו באותה עת לא התאימה לו, ומן הראוי היה באותה עת לשלבו בקהילה טיפולית סגורה.

אשר לתנאי השני - האם קיימים סיכויי הצלחה טובים להליך הגמילה, הרי שמחד גיסא שירות המבחן לא התייחס לסיכויי ההצלחה, ציין כי התרשם ממוטיבציה ראשונית מילולית בלבד של המשיב להשתלב בהליך טיפולי והביע ספקות אם יתאים להשתלב במסגרת טיפולית המבוססת על קבוצות טיפוליות כמו בקהילה טיפולית סגורה, אך מאידך גיסא וחרף הספקות, המליץ כאמור לשלב את המשיב בהליך טיפולי בקהילה טיפולית סגורה, ולא ניתן לומר כי מדובר בהמלצה שניתנה כלאחר יד אלא לאחר בדיקה מעמיקה וממושכת. יוצא איפוא כי לכאורה קיימים סיכויי הצלחה להליך הגמילה, אך טיבם אינו ברור דיו.

אשר לתנאי השלישי - האם יש בחלופה המוצעת לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, הרי שמהתרשמות שירות המבחן שילובו של המשיב בקהילה טיפולית סגורה וארוכת טווח יכול להביא לצמצום הסיכון הנשקף ממנו, זאת לצד מפקחת שנמצאה ראוייה ושעתידה לסייע למשיב ולתמוך בו בהליך שיקומי. יוצא איפוא כי מהתרשמות שירות המבחן יש בקהילה הטיפולית הסגורה כדי להביא להפחתה של המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

כפי שניתן איפוא להתרשם, ברמה הפורמאלית כל אחד משלושת השיקולים המצדיקים שחרור לקהילה טיפולית סגורה בשלב המעצר מתקיימים בעניינו של המשיב, אם כי כל אחד מהם מעורר ספקות או תהיות ברמה המהותית יותר.

לכל אלה יש להוסיף את העובדה שהמשיב כבר הורשע בעבר, בשנת 2014, בעבירה של יבוא סמים ובעבירה של קשירת קשר ונדון בגין לעונש מאסר בפועל של 40 חודשים; את העובדה שאת העבירות בתיק שלפניי ביצע המשיב בתקופה של רישיון לאחר ניכוי שליש מתקופת מאסרו; ואת העובדה שהעבירות בוצעו לכאורה שעה שתלוי ועומד נגד המשיב מאסר מותנה של 18 חודשים בגין עבירות סמים מסוג פשע.

כמו כן, לא ניתן להתעלם מעובדות כתב האישום על פיהן ניסה המשיב להשמיד את אחד מהבקבוקים שהכילו את הסם המסוכן, דבר שמקשה אף הוא על מתן אמון בו.

אשר לעבירה של הפרת תנאי השחרור בכך שהמשיב הגיע לאילת אחרי השעה שהיה עליו להיות באילת על פי תנאי הרישיון, הרי שבעניין זה לא התייחסתי בהחלטות קודמות לתשתית הראייתית הלכאורית להוכחתה של עבירה זו, ואציין כעת כי הנני סבור שביחס לעבירה זו קיים כרסום בתשתית הראייתית, שכן טענת המשיב שהתייצב לטיסה אך זו בוטלה ומשכך נאלץ לנסוע בתחבורה ציבורית והגיע באיחור לאילת לא נחקרה לעומק.

מכל המקובץ, השיקולים מטילים את הכף מצד לצד וכאמור מעוררים התלבטות לא מעטה.

עם זאת, בבש"פ 1575/17, **משהראוי נ' מ"י** (05.03.2017), ציין בית המשפט העליון את הדברים הבאים: "יש בעקרון לשקול חלופות או להורות על מעצר בדרך של פיקוח אלקטרוני גם מקום שמדובר בעבירות קשות, אשר מסוכנות גלומה בהן, ובדרך כלל נדרש לברר אם יש בחלופה המוצעת כדי ליתן מענה לחשש מפני הישנות של העבירות, שאז על בית המשפט לשחרר את הנאשם לחלופה אפשרית... כך בכלל, וכך אפילו בעבירות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית".

הכרעה בשאלה אם יש בחלופה מוצעת, ובכלל זה שחרור להליך טיפולי בקהילה סגורה, אינה נעשית רק על סמך יישום הלכות משפטיות אלא מערבת יישום הלכות משפטיות יחד עם היגיון ואינטואיציה שיפוטית.

כפי שצינתי לעיל, ברמה הפורמאלית מתקיימים התנאים שנקבעו בהלכת סויסה והמצדיקים שחרור המשיב שלפני לקהילה טיפולית סגורה כבר בשלב המעצר.

עם זאת, מה שהיטה בסופו של יום את הכף להיעתר להמלצת שירות המבחן ולהורות על שחרורו של המשיב לקהילה טיפולית סגורה, היא השילוב של יישום ההלכה המשפטית עם האינטואיציה השיפוטית, ושני אלה הובילו אותי למסקנה כי בזמן שילובו של המשיב בקהילה טיפולית סגורה, הסיכוי להישנות עבירות סמים מצידו הוא נמוך ועל כן יש בחלופה זו, לצד השתת פיקוח מעצרים ותמיכה של מפקחת שנמצאה ראוייה על ידי שירות המבחן, ולצד השתת הפקדה כספית משמעותית להבטחת התנאים, כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב. לאור מסקנה זו ובשים לב לפסיקה ולאמור בבש"פ 1575/17, התוצאה היא שחרורו של המשיב מן המעצר.

אשר על כן, ולאור כל האמור, אני מורה של שחרורו של המשיב מן המעצר בתנאים כדלקמן:

א. המשיב יעבור מדלת לדלת לקהילה הטיפולית הסגורה "בית אור אביבה" ביום 29.06.2017, וישהה בקהילה על פי התנאים עד תום ההליכים נגדו. הקהילה תדווח לבית המשפט על כל הפרה של תנאי הקהילה. מובהר בזאת כי השחרור ייעשה רק ביום 29.06.2017, וכאמור מדלת לדלת, ועד אז המשיב נותר במעצר.

ב. צו פיקוח מעצרים למשך חצי שנה.

ג. חתימה על ערבות עצמית בסך של 5,000 ₪.

ד. חתימת ערבות צד ג' של הגברת עדי ג דברג (ת.ז. 310722525) בסך של 10,000 ₪. הערבות תוכל להיחתם בכל תחנת משטרה או בית משפט ותהווה תנאי לשחרור.

ה. הפקדה כספית בסך של 10,000 ₪.

לא יעמוד המשיב בתנאי השחרור, יובא בפניי ביום 29.06.2017 בשעה 11:00.

אשוב ואבהיר, כי המשיב במעצר עד ליום 29.06.2017 ויועבר לקהילה "בית אור אביבה" באמצעות שב"ס מדלת לדלת, ועם מעברו יהיה שב"ס פטור ממשמורת על המשיב.

ניתנה והודעה היום כ"ח סיוון תשע"ז, 22/06/2017 במעמד הנוכחים.

תומר אורינב, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ככל שקיים פקדון בתיק המ"י שמספרו 36908-03-17, הוא ייזקף לזכות המשיב בהחלטה זו.

ניתנה והודעה היום כ"ח סיוון תשע"ז, 22/06/2017 במעמד הנוכחים.

תומר אורינב, שופט

קלדנית: סימה סקורי שחרור/קרן שטרית

הוקלדעלידיסימהסקורישחרור